

Sretno s učenjem i... ne zaboravite protegnuti noge! 😊

i inFORMACIJE

Tribina „S faksa na EU burzu“

Studentska inicijativa Split Misli organizira tribinu na kojoj će gost predavač biti prof. dr. sc. Mile Dželalija. Tribina će se održati u dvorani sjevernog tornja Sveučilišne knjižnice u srijedu, 30. siječnja, s početkom u 19.30 sati.

Predstavljanje zbirke pjesama Branke Mlinar „Nikad umorna ljubav“

Bivša studentica našeg fakulteta svoju petu zbirku pjesama predstaviti će u četvrtak, 24.01.2013. godine u 18h u knjižnici Nadbiskupskog sjemeništa.

Susret za mlade trećom srijedom u mjesecu

Sljedeći susret za mlade održat će se 20.02.2013. godine u velikoj dvorani Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu s početkom u 20.30h

Euharistijska slavlja na KBF-u

Utorkom, srijedom i četvrtkom u 7.25h u studentskoj kapeli.

Urednica: **Katarina Gugić**

Uredničko vijeće: **Jelena Arambašić** i **Ana Marčinko**

Grafički obradio: **Marko Grgić**

Za sve ostale informacije možete se obratiti na: studentskilist@gmail.com

LiST Studenata Teologije

GODINA VI :: siječanj 2013. :: BROJ 2. (16)

UVODNA RIJEČ

Mediji su prenijeli da je euharistijskom slavlju na hipodromu prilikom posjeta pape Benedikta XVI prije godinu i pol dana prisustvovalo 400 000 ljudi. Svi se ti ljudi sjećaju opeklina od sunca koje su imali nakon tog dana, a neki se od njih sjećaju i kako im je grupa ljudi prilikom odlaska s hipodroma nudila neke knjige vjerske tematike. Na upit: „A što je ovo?“ odgovarali su: „Samo uzmite i pročitajte, besplatno je“. U drugim prilikama gdje slične grupe ljudi dijele takve knjige, npr. u Marmontovoj ulici, na upit: „A tko ste vi?“, dobit ćete odgovor: „Kršćani!“. To je praktički šifrirana poruka koja vam potvrđuje da razgovarate s protestantima. Ovo je ujedno i gotovo jedino iskustvo „ekumenskog dijaloga“ koje većina od nas, barem u Splitu, ima. Može li se ovo nazvati provođenjem u život smjernica Drugog vatikanskog koncila? Moramo biti svjesni kako se to pitanje među prvima postavlja upravo nama, budućim teolozima. Što možemo učiniti po tom pitanju? Najočitiiji, naravno najjednostavniji i tako vrlo zagonetan odgovor glasi: Ono što Gospodin traži od nas. Upravo je ta rečenica iz Starog zavjeta proroka Miheja uzeta za temu ovogodišnje Molitvene osmine za jedinstvo kršćana koja je započela prošli petak, 18. siječnja. Kar-

dinal Kurt Koch, predsjednik Papinskog vijeća za promicanje jedinstva kršćana, rekao je da je Godina vjere središnjica za ovaj tjedan i cijelu godinu. Vjera je glavni ekumenski čimbenik, ona je okosnica „životnog ekumenizma“. Jer, naglasio je kardinal, do ekumenizma nas ne vode dokumenti, nego upravo življeno iskustvo ekumenizma.

Širom svijeta prva asocijacija na riječ „ekumenizam“ postala je malo francusko selo u kojem se nalazi međunarodna redovnička ekumenska zajednica sastavljena od redovnika različitih kršćanskih deno-

minacija. To selo zove se Taizé i mjesto je hodočašća uglavnom mladih ljudi iz cijelog svijeta. Hodočasnici tu dolaze na tjedan dana i provode dane u druženju, dijalogu i molitvi s kršćanima drugih denominacija – ukratko, Taizé je mjesto intenzivnog provođenja življenog ekumenizma o kojem govori kardinal. Zbog toga smo ovaj broj LiST-a u Molitvenoj osmini za jedinstvo kršćana posvetili iskustvu boravka u Taizéu jednog našeg studenta. Nadam se da će vam ovaj tekst biti ohrabrenje i poticaj na nove ekumenske inicijative u našoj nadbiskupiji, vašim župnim zajednicama, a možda, tko zna, i na našem fakultetu.

Urednica

EKUMENIZAM

U društvu koje se s jedne strane kune u demokraciju, toleranciju i slobodu govora, a s druge strane u ime obrane istih vrijednosti nastoji ušutkati one koji imaju drugačiji stav o tome što su demokracija, tolerancija i sloboda govora, nije baš jednostavno govoriti o ekumenizmu. O ekumenizmu se puno, pa čak i previše govori. Zar je o nečemu tako važnome moguće previše govoriti? Mislim da jest. Kako i zašto? Vrlo jednostavno; naša su usta puna govora o ekumenizmu, pa smo spremni ekumenizmom i otvorenosti odnosno zaptvorenosti prema njemu proglasiti sve i svašta. Tako je „čovjek ekumenizma“ onaj koji dijalogizira s drugim religijama, ateistima i agnosticima. Iako je (međureligijski) dijalog dobar i poželjan, to ipak nije ekumenizam. Dijalog i ekumenizam dvije su različite stvarnosti, odnosno barem bi to trebale biti za nas teologe, iako ih i mi nerijetko brkamo. Ekumenizam je, barem tako kaže Unitatis reintegratio (UR) u broju 4, „svaka djelatnost koja je usmjerena promicanju jedinstva kršćana“.

Taizé, to malo proljeće!
bl. Ivan XXIII

Budući da su me urednice LiST-a zamolile da u tekstu iznesem neka osobna iskustva vezana uz ekumenizam, moram pisati o ekumenskoj zajednici Braće iz Taizéa jer s njima počinje moje iskustvo. Ono što UR 8 naziva „duhovnim ekumenizmom“, a to je zajednička molitva katolika i odijeljene braće, okosnica je

života u Taizéu. Pa što onda? Imamo mi Molitvenu osminu za jedinstvo kršćana i unutar te osmine organizira se molitveni susret s ostalim kršćanima. Je li nama koji smo navikli jednom godišnje moliti s nekatolicima, a neki od nas vjerojatno ne bi ni taj jedan tjedan molili na tu nakanu da ne moraju, moguće zamisliti takvu molitvu tri puta dnevno kroz čitavu godinu ili kroz barem jedan tjedan? I još uz to dva puta dnevno sastajanje s manjom grupom katolika, protestanata, pravoslavaca i ostalih u kojem svi zajednički razmišljaju o nekom biblijskom tekstu. Moram priznati da je do unazad sedam godina i meni to bilo nezamislivo. Međutim, iskustvo susreta u molitvi s nekoliko tisuća kršćana, uglavnom mladih, koji zajedno pjevaju, mole i šute srušilo je moje mišljenje da je to nemoguće. U molitvi u kojoj nije važno kojoj Crkvi ili kršćanskoj zajednici onaj

do mene pripada, nego je sve usmjereno na Njega – Isusa Krista u čije smo ime

okupljeni, doista se može osjetiti Njegova prisutnost jer, „gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam i ja među njima.“ Ipak, i u zajedničkoj molitvi postoje neka pravila i granice. Ono što nam je na žalost još uvijek nemoguće jest zajedničko slavlje sakramenata, posebno euharistije. Zajednički slaviti euharistiju - sakrament jedinstva, a ne biti u jedinstvu bilo bi samozavaravanje. Potrebno je još mnogo toga učiniti da do toga dođe. A hoće li? Na ovom svijetu, bojim se da neće. Ali to ne znači da se oko jedinstva ne treba truditi i (zajednički) moliti za njega. Moliti za jedinstvo kršćana uvijek uključuje i molitvu za jedinstvo unutar katoličke Crkve, molitvu za jedinstvo naših župnih zajednica.

Ponekad mi se čini da je veći napor „natjerati“ župnu zajednicu na zajedničko slavljenje nedjeljne euharistije i sakramenata nego moliti s drugim kršćanima. Na kraju, Crkva je Crkva Kristova, Duh Sveti je vodi. Kad bismo se malo više prepustili njegovu vodstvu, a manje proračunavali i analizirali druge, možda bismo bili bliži jedinstvu.

Milan Šarić

„Kriste samilosti, kroz tvoje evanđelje otkrivamo da mjeriti ono što jesmo ili nismo nikamo ne vodi. Bît je u sasvim poniznom pouzdanju vjere. Po njoj nam je dano razumjeti da 'Bog ne može nego dati svoju ljubav'.“

brat Roger iz Taizéa

*Uredništvo LiST-a želi Vam uspješan nadolazeći ispitni rok!
Za kraj, evo vam nekoliko misli o učenju:*

*“Znati više da bi se moglo više
i da bi se bilo više.”*

(Chardin) - motivacija

*„Učenje bez razmišljanja je prazno,
razmišljanje bez učenja je opasno.“*

(Lao Tse) – upozorenje

*“Blagoslovljen je onaj koji je previše
zaposlen da bi brinuo po danu i previše
pospan da bi brinuo po noći.”*

(Anon) - prednost ☺

